

והצרכן. שהרי באותה מידה תוכל המדינה גם לאסור עליו לשתות יין ולמנוע ממנו במזיד את האפשרות להשיגו. אף על פי כן, אומר המזכיר, "הדיני תובע לעצמי, כאזרח, זכות לחוקק כל אימת שמעשהו החברתי של איש אחר נכנס לתחומן של זכויותי החברתיות". ועכשיו לעניין הגדרתן של "זכויות חברתיות" אלו. "אם יש דבר הנכנס לתחומן של זכויותי החברתיות, ודאי שהמסחר במשקה חריף הוא כזה. הוא הורס את זכותי הראשונית לביטחון, על ידי שהוא יוצר ומעודד בתמידות אי-סדר חברתי. הוא נכנס לתחום זכותי לשוויון, על ידי שהוא מפיק רווח מיצירת מצוקה שעליי לשלם מסים כדי לפרנסה. הוא מונע ממני את הזכות להתפתחות מוסרית ורוחנית חופשית על ידי שהוא מכביר סכנות על דרכי ועל ידי שהוא מחליש ומערער את רוחה של החברה, שממנה אני רשאי לתבוע עזרה הדדית ויחס הדדי". הרי לנו תיאוריה של זכויות חברתיות שמסתבר כי מעולם לא הוגדרה עוד אחת כמותה בשפה כה ברורה: שהרי ממש בזה מדובר כאן – כלומר שזכותו החברתית המוחלטת של כל איש פרטי היא שכל איש אחר ינהג בכל המובנים בדיוק כפי שראוי שינהג; שכל הגורע מזה אף כהוא זה פוגע בזכותי החברתית, ונותן לי זכות לדרוש מבית המחוקקים את סילוק מקור הפגיעה. עיקרון כה איום מסוכן הרבה יותר מכל הפרעה בודדת לחירות. אין פגיעה בחירות שאותה לא יצדיק. אין הוא מכיר בשום זכות לחירות כלשהי, פרט אולי לחירות להחזיק בדעות מסוימות בסתר, בלי לגלותן ברבים לעולם, שהרי ברגע שדעה שבעיניי היא נפסדת עוברת את דל שפתיו של מישהו, היא מפרה את כל "הזכויות החברתיות" ש'הברית' מייחסת לי. הדוקטרינה מייחסת לכל איש ואיש אינטרס קבוע בשלמות המידות המוסרית, הרוחנית, ואפילו הגופנית, של כל זולתו, כפי שיגדירו כל בעל תביעה על פי אמת המידה שלו.